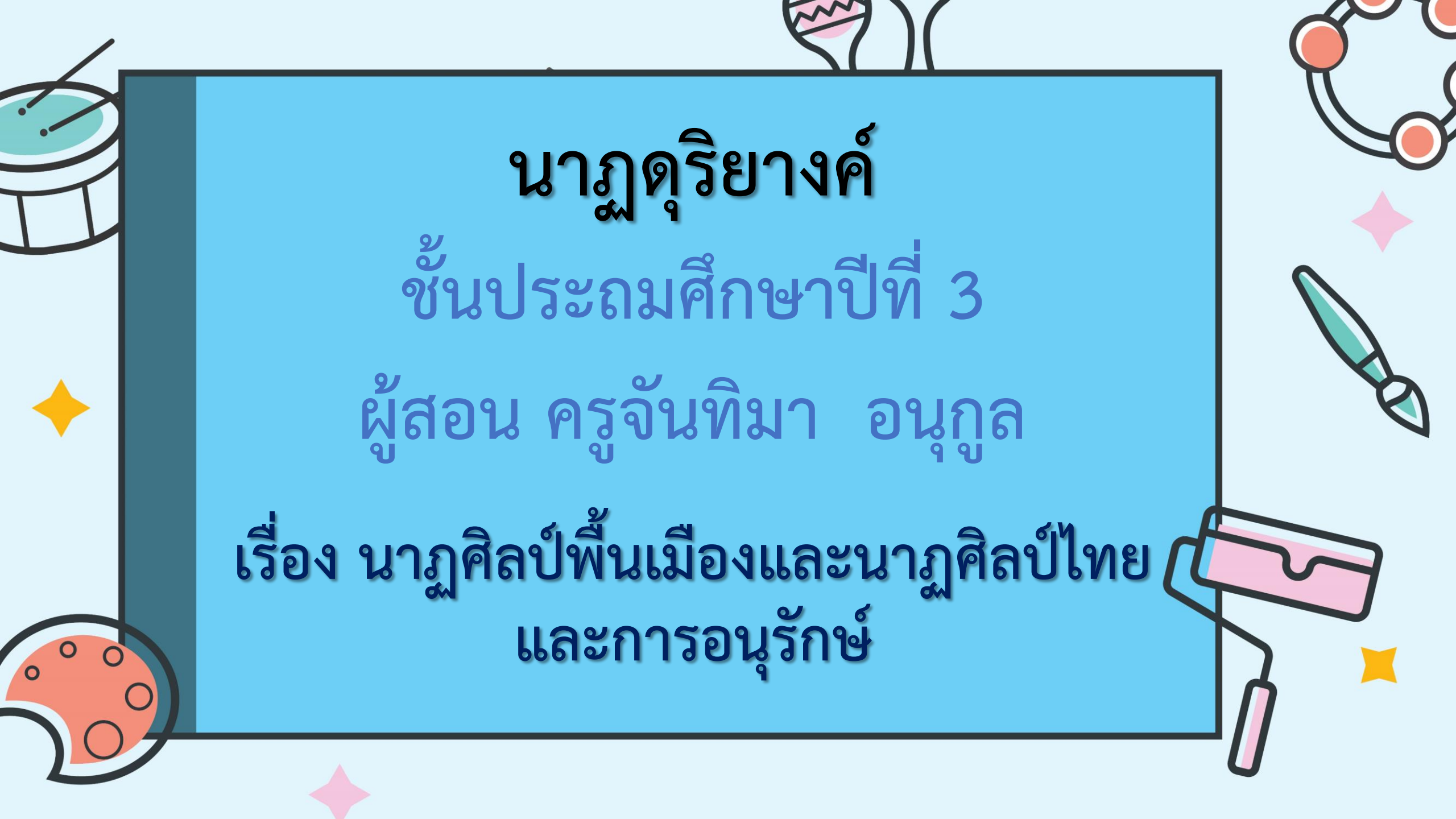

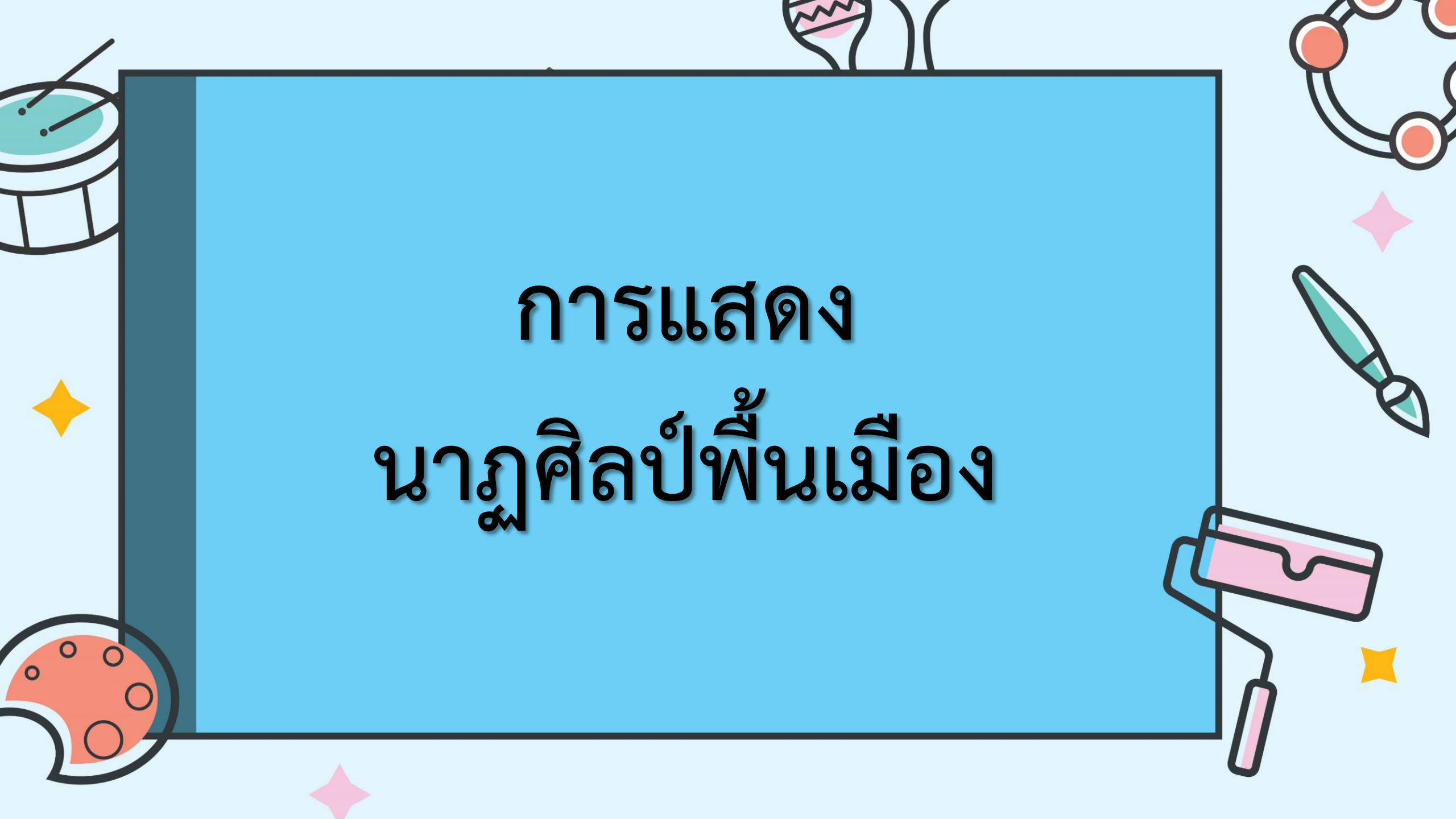
นาฏดุริยางค์

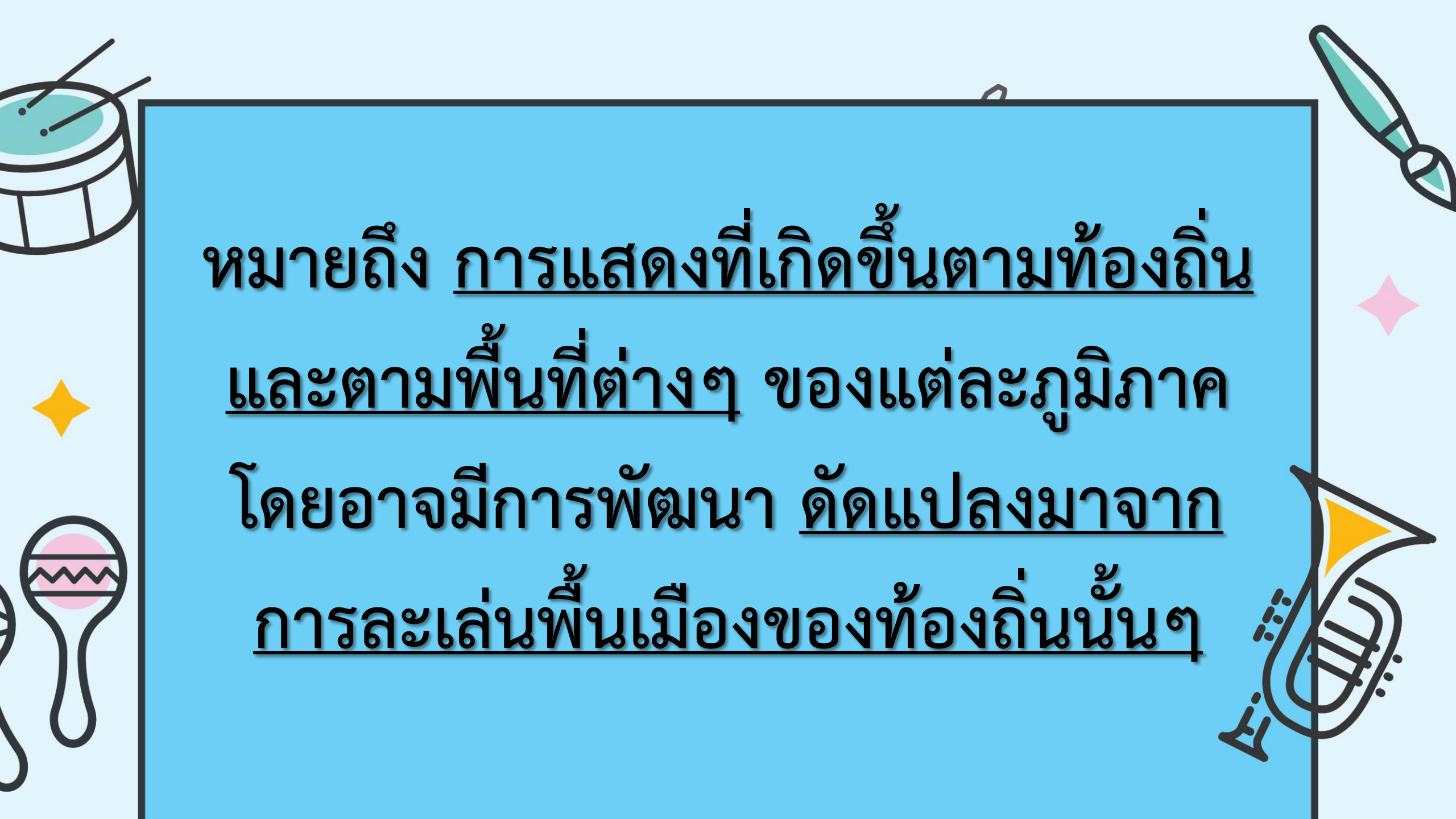
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้สอน ครูจันทิมา อนุกุล

เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมืองและนาฏศิลป์ไทย
และการอนุรักษ์

การแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง

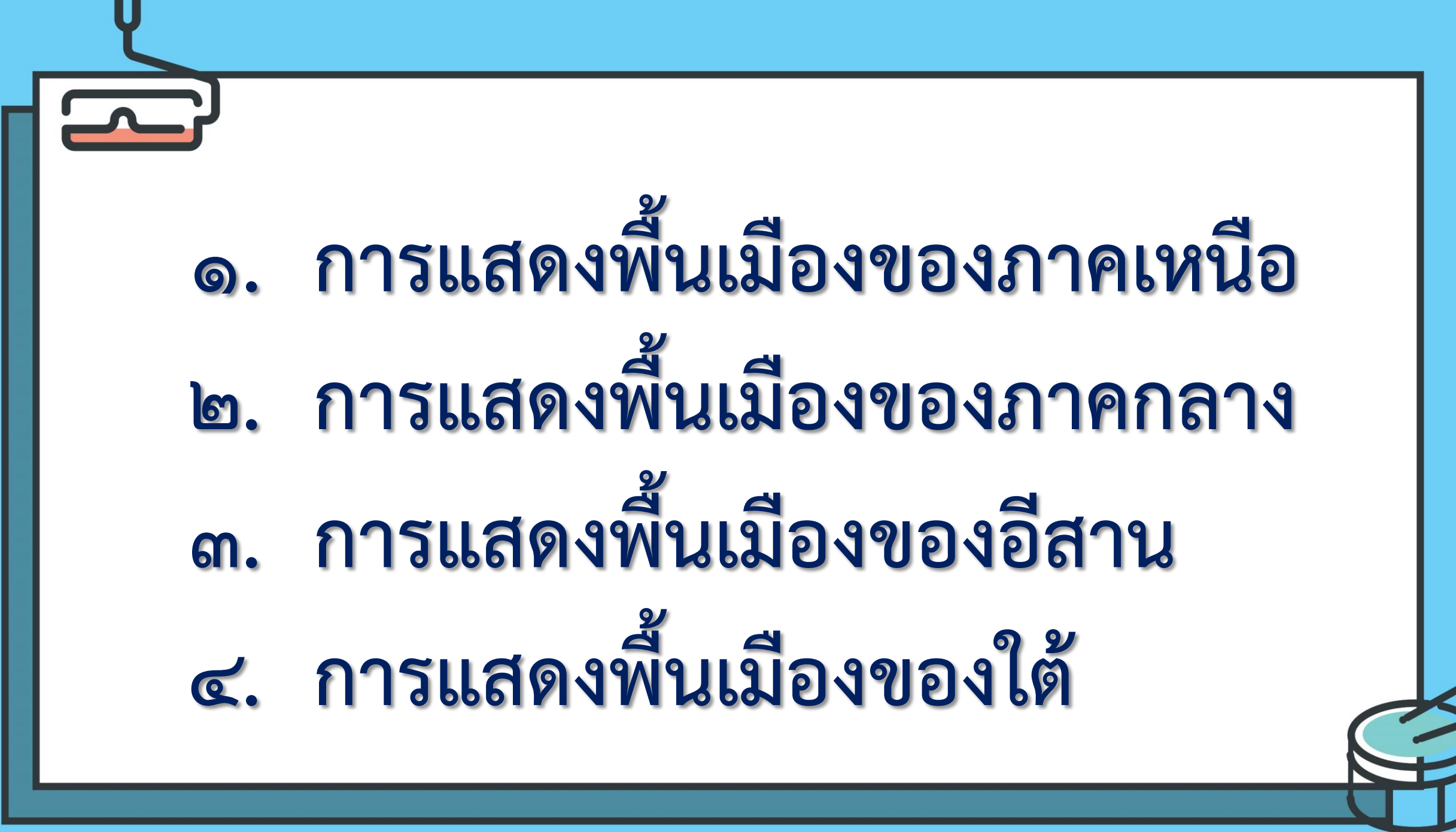

หมายถึง การแสดงที่เกิดขึ้นตามท้องถิ่น
และตามพื้นที่ต่างๆ ของแต่ละภูมิภาค
โดยอาจมีการพัฒนา ดัดแปลงมาจาก
การเล่นพื้นเมืองของท้องถิ่นนั้นๆ

ประเภทของการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง

-
๑. การแสดงพื้นเมืองของภาคเหนือ
 ๒. การแสดงพื้นเมืองของภาคกลาง
 ๓. การแสดงพื้นเมืองของอีสาน
 ๔. การแสดงพื้นเมืองของใต้

ภาคเหนือ

ภาคกลาง

ภาคอีสาน

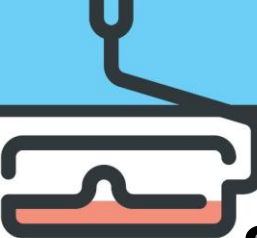

ภาคใต้

การแสดง นาฏศิลป์ไทย

เป็นศิลปะการละครฟ้อนรำและดนตรีอันมี

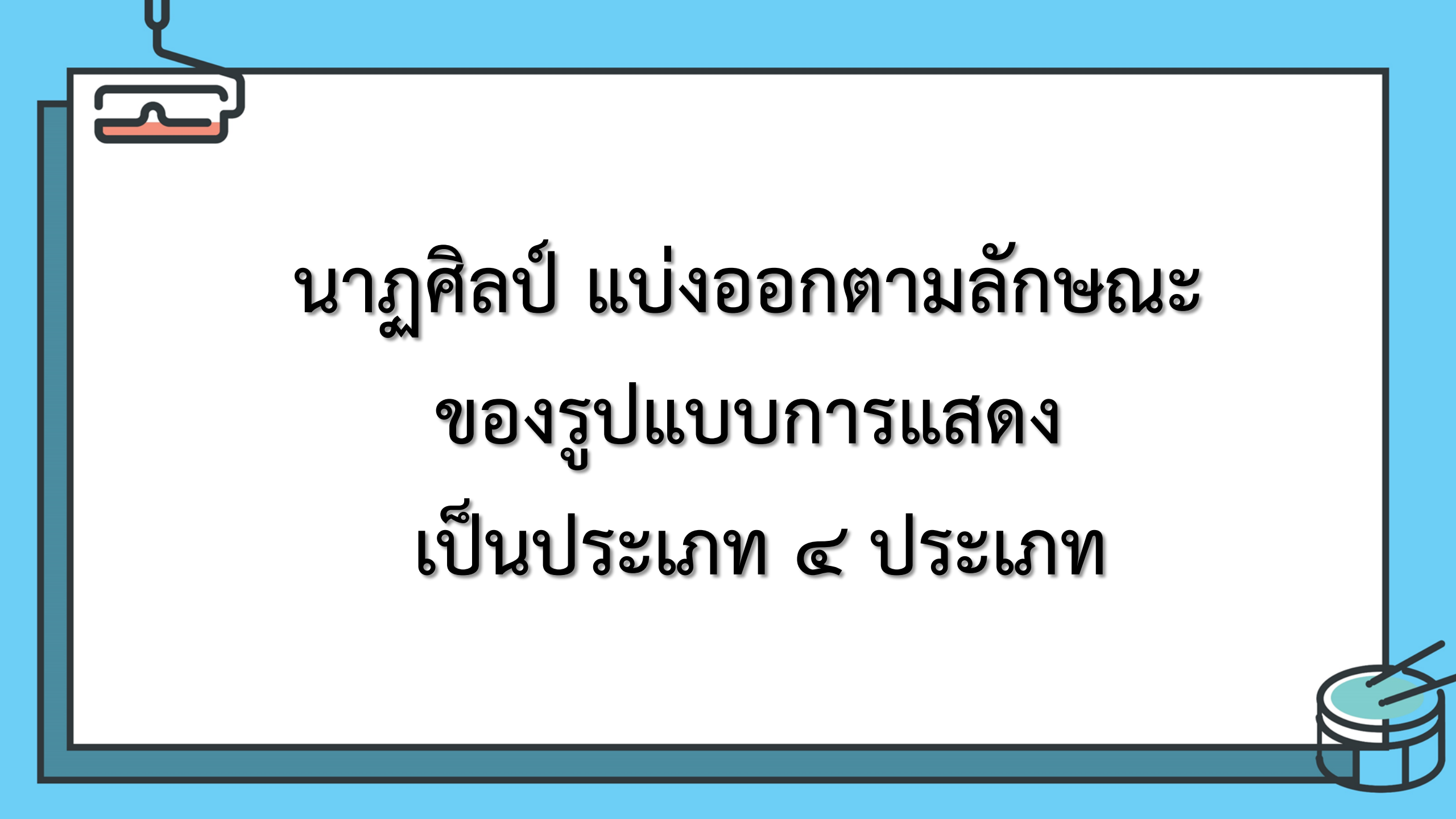
คุณสมบัติตามคัมภีร์นาฏะหรือนาฏยะ

กำหนดว่า ต้องประกอบไปด้วยศิลปะ

๓ ประการ คือ การฟ้อนรำ การดนตรี

และการขับร้อง

นาฏศิลป์ แบ่งออกตามลักษณะ
ของรูปแบบการแสดง
เป็นประเภท ๔ ประเภท

โขน

ละคร

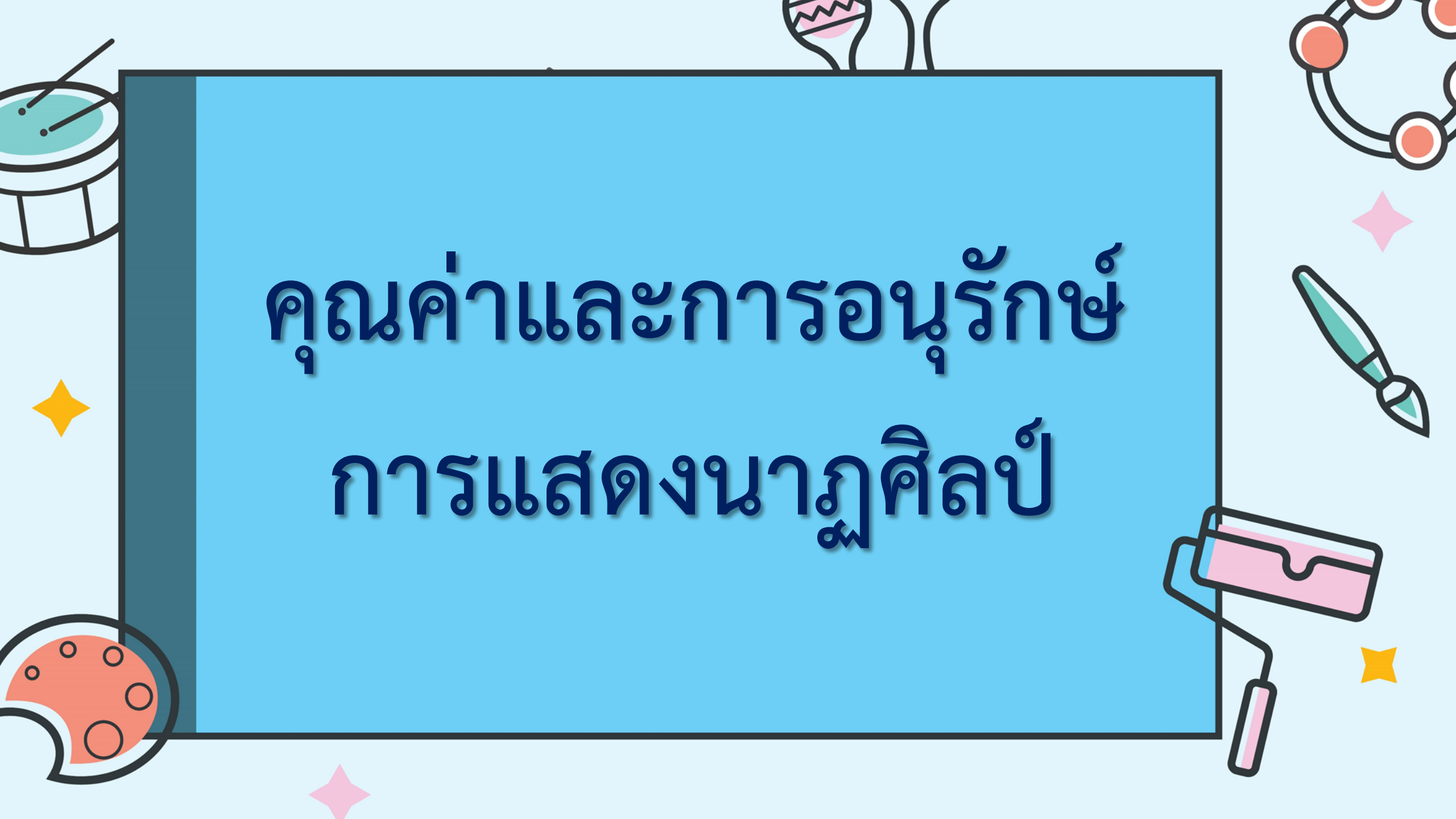

ร่ำ

ระบำ

คุณค่าและการอนุรักษ์ การแสดงนาฏศิลป์

๑. คุณค่าด้านความบันเทิง
๒. คุณค่าด้านศิลปวัฒนธรรม
๓. คุณค่าด้านจริยธรรม
๔. คุณค่าด้านความคิด
๕. คุณค่าด้านการศึกษา

ประโยชน์ของ การแสดงนาฏศิลป์

๑. เพื่อการสื่อสาร

๒. เพื่องานพิธีกรรมต่าง ๆ

๓. เพื่องานพิธีการต่างๆ

๔. เพื่อความบันเทิงและการสังสรรค์

๕. เพื่อการออกกำลังกายและพัฒนา

บุคลิกภาพ

การอนุรักษ์
นาฏศิลป์ไทย

